

Ročník 30

Číslo 5

8. 6. 2025

**Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře,
aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha Svatého.
Řím 15, 13**

Drazí přátelé,

letošní velikonoční období bylo pro nás hodně výjimečné, a to nejen chladným počasím. Na velikonoční pondělí jsme nečekaně přijali zprávu o smrti našeho milovaného papeže Františka. Sám jsem byl z toho překvapen a nejdřív jsem si myslel, že jde o žert, vždyť jsme ho viděli ještě na velikonoční neděli. Ale Bůh má své plány a cesty. Po jeho pohřbu, který byl jedinečný, a podle jeho přání jednoduchý, se začalo období přípravy na konkláve a samotná volba papeže. Mnozí jsme měli své kandidáty a uvažovali, kdo by měl vést církev a být nám jakýmsi průvodcem víry. Překvapivě, hned na druhý den konkláve, na balkon vychází člověk, který nám nebyl moc známý a který překvapil jménem Lev XIV. Když jsem tak později přemýšlel nad vším tím děním, tak jsem vnímal skutečně působení Ducha Svatého. Jistě jsou tu prvky toho lidského, vždyť žijeme ve světě a není možné obejít realitu života, ale přesto tam, kde se otevře srdce, On působí velmi jasně.

Chtěl bych na prvním místě mluvit o zapomenutém Duchu. Kdysi, už hodně dávno, jsem byl na teologické konferenci, kde vystoupila řada dobrých teologů a bylo tam hodně hlasitě zdůrazněno, že nějak tak v západní církvi jsme zapomněli na Svatého Ducha a stali jsme se silně zaměřenými na Krista. Značně se pod to podepsalo oddělení východního společenství a my jsme podlehlí západnímu pragmatismu, který má všechno jasně oddělené a chybí souvislost a propojení. Chybí nám také liturgický rozměr, kde je trojiční pravda pořád zdůrazňována a do života Trojice je vložena také úcta k Bohorodičce. Dalo by se psát dlouho o důvodech, ale my můžeme jenom konstatovat, že

s výjimkou 10 dnů po Nanebevstoupení, se přilíš na Ducha neobracíme, a to je velká škoda.

Jsme v době, kdy teologie čím dál víc používá výraz ne milost, ale impulzy Ducha. Setkal jsem se s tím už před roky u mého profesora morální teologie. Musím říct, že mě to osobně oslovuje. Totiž milost je vnímaná spíš jako dar, něco, co od Boha nezaslouženě dostávám. Je na mně, jak ten dar použiji, protože je to nějaká síla a schopnost. Také ho nemusím vůbec vnímat a prostě ho nepřijmu. Impulz Ducha je spíš dynamická skutečnost. Je to jako ten ohnivý jazyk nad mou hlavou, který mě udivuje a zároveň mě vybízí k akci. Takové kopnutí elektrickým proudem, které mě značně nabije, jako pro nás, milovníky kávy, dobré ranní kafe. Tu už nedokážu být lhostejný, ale konám a jsem vedený někdy až přes hranice nějakých norem, protože žiji v prorocké vizi pro Dobro. Myslím, že toto vnímání Ducha Svatého nám hodně chybí. Pořád jsme dost zakonzervovaní a leklí a obáváme se, že něco pokazíme a Bůh se na nás bude zlobit. Když někdy vidíme věci, které se vymykají stoleté tradici, tak máme obavu a těžko je přijímáme.

Duch nás vede k radosti. Mezi první slova papeže Lva patří výrok: „Často se zabýváme vyučováním doktríny, ale riskujeme, že zapomeneme předávat krásu a radost z Ježíše.“ To je náš úkol a svědectví. Když máme v srdci radost Ducha, tak je naše víra nakažlivá. Protože není přítěž, nezabývám se nepodstatnými věcmi, nehledím kolem sebe, kdo co jak koná a jak co funguje, ale radostně zvěstuji, že jsem uvěřil a žiji v naději pro lepší dny. Přeji nám všem otevřenost Duchu a schopnost využít jeho impulzy.

o. Marian

"Habemus papam" – máme papeže

Lev XIV. Takové jméno si zvolil muž, kterého 17 dní po smrti papeže Františka zvolilo historicky největší konkláve hlavou 1,4 miliardy katolíků.

První Američan na Petrově stolci. První augustinián. Čtrnáctý Lev, 267. papež v dějinách církve. A také člověk, který několikrát navštívil Českou republiku, polygot, matematik a církevní právník, misionář se silným sociálním cítěním a spolupracovník papeže Františka.

Kardinála Roberta Francise Prevosta 8. května (ve svátek Panny Marie Prostřednice všech milostí) zvolil kardinálský sbor ve čtvrtém kole hlasování většinou přesahující stovku hlasů. Ke zvolení jich přítom stačilo 89.

Papež Lev XIV., rodák z Chicaga, pocházející z národnostně smíšené rodiny, a než v roce 2023 nastoupil do čela vatikánské Kongregace pro biskupy a Papežské komise pro Latinskou Ameriku a stal se kardinálem, sloužil přes deset let jako misijní biskup v peruánském Chiclayu. Augustiniáni v Peru slouží v chudých oblastech Amazonie či And, Robert Prevost tu s přestávkami působil od roku 1985.

Blízkost lidem a jejich potřebám i zápas za sociální spravedlnost akceptuje též zvolené jméno. Jak vysvětlil vatikánský mluvčí Matteo Bruni a jak posléze potvrdil nový papež sám, jméno Lev poukazuje k papeži Lvu XIII. a jeho přelomové encyklice Rerum novarum z roku 1891. Ta znamenala počátek moderního sociálního učení církve. "Cítím se povolán, abych pokračoval v této tradici," řekl Lev XIV. "Papež Lev XIII. řešil sociální otázku v kontextu první

velké průmyslové revoluce a dnes církev všem nabízí své sociální učení, aby mohla reagovat na další průmyslovou revoluci a na vývoj umělé inteligence, které přinášejí nové výzvy pro obranu lidské důstojnosti, spravedlnosti a práce." Papež Lex XIV. byl slavnostně inaugurován do úřadu v neděli 18. května na Svatopetrském náměstí.

První slova Lva XIV.: Jsme všichni v Božích rukou

Pokoj vám všem! Drazí bratři a sestry, toto je první pozdrav vzkříšeného Krista – Dobrého pastýře, který dal svůj život za Boží stáde. I já bych si přál, aby tento pozdrav pokoje vstoupil do vašich srdcí, dosáhl k vašim rodinám, ke všem lidem, ať jsou kdekoli, ke všem národům, k celému světu. Je to pokoj vzkříšeného Krista, pokoj neozbrojený a odzbrojující, pokorný a vytrvalý. Pochází od Boha, který nás všechny bezpodmínečně miluje. Stále máme v uších ten slabý, ale vždy odvážný hlas papeže Františka, který žehnal Římu. Dovolte mi, abych navázal na toto požehnání: Bůh vás všechny miluje a zlo nezvítězí. Jsme všichni v Božích rukou. Proto se nebojte, spojte se ruku v ruce s Bohem a mezi sebou a jděte vpřed. Kristus nás předchází. Svět potřebuje jeho světlo. Děkuji papeži Františkovi! Chci také poděkovat všem bratrům kardinálům, kteří mě vybrali za Petrova nástupce, abych krácel spolu s vámi jako sjednocená církev, vždy usilující o mír, spravedlnost, věrná Ježíši Kristu, abychom hlásali evangelium a byli misionáři. Jsem augustiniánem, synem svatého Augustina, který řekl: "S vámi jsem křesťan a pro vás biskup." V tomto smyslu můžeme všichni společně kráčet k té vlasti, kterou nám Bůh připravil. Musíme společně hledat, jak být misijní církví, která buduje mosty, vždy ochotná přijímat s otevřenou náručí. Všechny, kteří potřebují naši přítomnost, dialog a lásku.

podle Katolického týdeníku 20/2025

Bůh se nestydí za mou lidskost (promluva Lva XIV. z 25. května)

Jsem ještě na začátku svého působení mezi vámi a nejprve bych vám chtěl poděkovat za náklonnost, kterou mi projevujete, a zároveň vás požádat o podporu vašimi modlitbami a blízkostí.

Ve všem, k čemu nás Hospodin volá, v životní cestě i na cestě víry se někdy cítíme nedostateční. Avšak právě evangelium této neděle (srv. Jan 14, 23-29) nám říká, že nemáme hledět na své síly, nýbrž na milosrdenství Hospodina, který nás vyvolil s jistotou, že Duch Svatý nás vede a všemu nás učí.

Apoštolům, kteří jsou v předvečer smrti svého mistra rozrušení a úzkostliví a ptají se, jak budou moci pokračovat v díle a svědectví Božího království, Ježíš ohlašuje dar Ducha Svatého tímto úžasným slibem: "Kdo mě miluje, bude zachovávat moje slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něj příbytek" (v.23). Tak Ježíš osvobozuje učedníky od veškeré úzkosti a starostí a může jim říci: "Ať se vaše srdce neznepokojuje a neděsí" (v.27). Zůstáváme-li v jeho lásce, on sám přebývá v nás, náš život se stává Božím chrámem a tato láska nás osvětluje, proniká do našeho myšlení a do našich rozhodnutí, až se rozšiřuje i na druhé a vyzařuje do všech situací našeho života. Toto je právě dar Ducha Svatého, který nás bere za ruku a dává nám

zakusit i v každodenním životě Boží přítomnost a blízkost, činí nás svým příbytkem.

Je krásné, že když se podíváme na své povolání, na skutečnosti a osoby, které nám byly svěřeny, na závazky, jež plníme, na svou službu v církvi, může každý z nás s důvěrou říci: i když jsem křehký, Bůh se nestydí za mou lidskost – naopak přichází, aby ve mně přebýval. On mě provází svým Duchem, osvětluje mě a činí mě nástrojem své lásky k druhým, ke společnosti a k celému světu.

Drazí bratři a sestry, na základě tohoto příslibu krácejme v radosti víry, abychom byli svatým chrámem Páně. Zavazujeme se šířit jeho lásku všude. Pamatujeme, že každá naše sestra a každý bratr je příbytkem Boha a že jeho přítomnost se zjevuje zejména v malých, chudých a trpících – snažme se být pozornými a soucitnými křesťany.

A všichni se svěřme do přímluvy Panny Marie. Díky působení Ducha Svatého se stala "svatyní zasvěcenou Bohu". S ní i my můžeme zakusit radost z přijetí Boha a být znamením a nástrojem jeho lásky.

Podle Katolického týdeníku 22/2025

Čím více Kristovy lásky v nás, tím více šťastných lidí kolem nás.

Kostel Panny Marie Vítězné v Praze a Pražské Jezulátko

Kostel Panny Marie Vítězné

Kostel byl postaven v letech 1611 – 1613 v renesančním a raně barokním stylu. Byl dedikován Nejsvětější Trojici a patřil německy mluvícím luteránům. Po bitvě na Bílé hoře roku 1620, která znamenala vítězství císařské a katolické strany v českých zemích, předal císař Ferdinand II. kostel Řádu bosých karmelitánů. Kostel byl tedy zasvěcen Panně Marii Vítězné a byl k němu přistaven na jižní straně rozsáhlý klášter bosých karmelitánů (v jehož budově nyní sídlí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy).

Od roku 1641 byla v kostele natrvalo umístěna soška Pražského Jezulátka. Vzhled interiéru byl v 18. století podřízen jednotnému promyšlenému konceptu a byl vybaven díly nejlepších umělců tehdejší doby.

Dekretem císaře Josefa II. byl klášter v roce 1784 zrušen. Karmelitáni museli odejít a ke kostelu bylo přeneseno sídlo farnosti od kostela Panny Marie pod řetězem.

Na přání pražského arcibiskupa kardinála Miloslava Vlků se do kostela po dvou letech bosí karmelitáni vrátili. Bylo to 2. července 1993. Od té doby toto poutní místo znovu ožívá. V péči o kostel a o milostnou sošku karmelitánům pomáhají sestry karmelitky Dítěte Ježíše.

Pražské Jezulátko

Soška Pražského Jezulátka – Ježíše zobrazeného jako dítě – pochází podle pramenů ze Španělska. Zde také byla zhotovena v druhé polovině 16. století nebo dříve. Je dřevěná, potažená látkou a voskem, vysoká 47 cm. Sošku Jezulátka přivezla ze Španělska vévodkyně Marie Manriquez de Lara, která se roku 1556 vdala za pana Vratislava z Pernštejna. Sama i pak darovala jako svatební dar své dceři Polyxeně z Lobkovic. A ta ji po smrti svého manžela

věnovala roku 1628 klášteru bosých karmelitánů u kostela Panny Marie Vítězné.

V roce 2009 navštívil kostel papež Benedikt XVI. Ve svém proslovu uvedl, že Pražské Jezulátko svou dětskou něhou zpřítomňuje Boží blízkost a soucit. Pomodlil se za děti, které jsou obětí násilí a různých forem zneužívání, ale také za rozvrácené rodiny. Jako dar přinesl Jezulátko korunku.

Oblékání sošky

Oblékání sošky Jezulátka je starobylým zvykem a jedním z projevů úcty. Většina šatů jsou totiž dary od věřících z vděčnosti. Jedny například osobně vyšíla a věnovala císařovna Marie Terezie, ty jsou vystavené spolu s některými dalšími v muzeu v kostele. Koruna a královské jablko mají ukazovat Ježíšovo božství a jeho královskou důstojnost. Barva šatů se řídí podle barvy liturgického období, nejčastěji jsou tedy zelené, bílé, červené nebo fialové. V době vánoční na připomínku Ježíšovy vydanosti, kenose ("Zfekl se všeho... a stal se jedním z lidí" – Flp 2, 7) můžeme Jezulátko vidět bez šatů, v jeho původní jednoduchosti, prostotě a kráse.

Oltář Pražského Jezulátka

Oltář, na němž je umístěna soška Jezulátka, je geniálním teologickým obrazem, který vyjadřuje, že Ježíš je zároveň Bůh i člověk. Oltář má dvě osy, které se protínají. Na vertikální ose je zobrazena "nebeská" Trojice: Bůh Otec, nad ním Duch Svatý v podobě holubice a dole Ježíš, Boží Syn. Tuto osu kolmo prolíná osa horizontální s "pozemskou" trojicí: vlevo socha Panny Marie, Ježíšovy matky, vpravo svatý Josef a mezi nimi opět Ježíš, tentokrát jako člověk, dítě. Celý oltář tedy můžeme číst jako pozvání nechat "Boží vertikálu", aby protněla i naši "pozemskou životní horizontálu". Jinými slovy, aby se náš lidský život protnul s životem Božím, jak se to stalo při Ježíšově Vtělení.

čerpáno z letáčku Kláštera Pražského Jezulátka

V příštím čísle se budeme věnovat zázrakům na přímluvu Pražského Jezulátka

Modlitba papeže Benedikta XVI. při návštěvě kostela Panny Marie Vítězné 26. září 2009

Pane Ježíši, máme Tě před očima jako dítě a věříme,
že jsi Boží Syn, jenž se stal člověkem
skrze Ducha Svatého v lůně Panny Marie.
Podobně jako v Betlémě i my,
spolu s Marií a Josefem, anděly a pastýři,
se Ti klaníme a vyznáváme, že jsi náš jediný Spasitel.
Stal ses chudým, abychom my zbohatli z Tvé chudoby;
dej, ať nikdy nezapomínáme na chudé a na ty, kdo trpí.

Ochraňuj naše rodiny,
žehnej všem dětem celého světa a dej,
ať nám vždy vládne láska, kterou jsi přinesl,
aby činila náš život šťastnějším.
Dopřej všem lidem, Ježíši,
aby porozuměli poselství Božího narození,
aby pochopili, že jsi přišel darovat
celé lidské rodině světlo, radost a pokoj.

Neboť Ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ
s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého
po všechny věky věků.
Amen.

Máš pocit, že ti Bůh neodpovídá? Zkus Ho pustit ke slovu.

Podle lásky svět nás rozpozná

Když se Ježíš při Poslední večeři ještě před svým umučením loučí s apoštoly, tehdy jim říká: „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Šimon Petr se ho ptá: „Pane, kam odcházíš?“ Ježíš mu odpovídá: „Kam já jdu, tam mě nyní následovat nemůžeš; budeš mě následovat později.“ Petr se ho ptá: „Proč tě nemůžu následovat nyní? Svůj život za tebe položím.“ Ježíš mu odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ (Jan 13, 34-38)

My už víme, že ho Petr ze strachu zapřel a také ostatní učedníci se rozutekli a podle evangelia víme, že pod křížem byl jenom apoštol Jan. Když Ježíš po svém zmrtyvýchvstání k nim přišel, učedníci byli shromážděni ze strachu před Židy za zavřenými dveřmi. Ptám se, co jim dalo sílu, aby šli a neohroženě hlásali evangelium? Co dalo sílu všem mučedníkům k tomu, že dokázali vyznávat víru v Ježíše Krista a dát za svou víru i svůj život? Byl to Duch svatý, který přišel o Letnicích a dal apoštolům sílu, že neohroženě vyšli a hlásali Ježíše jako Spasitele. Skrze víru v Ježíše Krista tak všichni apoštolové, kromě apoštola Jana, zemřeli mučednickou smrtí. Byl to Duch Svatý, který jim dal sílu, aby splnili Mistrovo přikázání, aby se navzájem milovali, jako je miloval on. Ježíšovi učedníci prošli cestou přátelství a konečně pochopili, co jim chtěl Ježíš po celé tři roky, když s ním chodili, říci: Bůh je váš Otec, Bůh je váš přítel, kterému jste všichni drazí.

„Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky. Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Přímluvce, Duch Svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem řekl. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, svůj pokoj já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí! (Jan 14, 15-17. 25-27)

A tento Duch Svatý je ten, kdo i nám dává lásku, sílu, odvahu, radost, nadšení, moudrost a mnoho a mnoho dalších darů, jen je třeba o ně prosit. Duch Svatý nás naplňuje láskou, protože bez něho bychom nebyli schopni naplnit přikázání, které dal Ježíš i nám, abychom se milovali navzájem tak, jak on miloval nás. Jeho láska je přátelská. A proto, když jsme se stali Božími přáteli skrze Ducha Svatého, musíme toto přikázání naplňovat. My o tuto lásku musíme prosit, abychom byli schopni milovat, protože sami tuto sílu nemáme. V listu Římanům se píše: „Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží. A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčení a z osvědčení naděje. A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.“ (Řím. 5, 1-5)

Ano, Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha Svatého. Je to Duch Svatý, kdo nás naplňuje Boží láskou, a kdo nám dává k tomu sílu, abychom dokázali přijímat lidi takové, jací jsou. Boží láska k člověku se projevuje především zájmem o ty, od kterých se většina lidí odvrací. Jako jsou bezdomovci, narkomani, vězni, příslušníci různých etnických a národnostních menšin, jako Romové, muslimové atd. Další Bohem milovanou skupinou jsou dnes uprchlíci z Ukrajiny. Bůh jistě nechce válku. Proto i křesťan by měl odmítnout zlo války, odsoudit ty, kteří ji vyvolali a pomáhat těm, kdo trpí a kdo se musí bránit. A to i za cenu vědomého omezení našeho materiálního komfortu. Jakákoli obhajoba agrese či agresora je hříchem proti Boží lásce.

Více je potřeba poslouchat Boha než lidi, a to je náročné. Proto se potřebujeme sytit Božím slovem, vést o něm dialog s dalšími křesťany a prosit Ducha Svatého o dar rozlišování. Věřím, že to je nejlepší cesta k tomu, abychom i na sobě pocítili Boží lásku a učili se předávat ji druhým. Ve Zjevení Janově se píše: „To mám proti tobě,

že už nemáš takovou lásku jako na počátku.“ (Zj 2,4) Když jsme prožili něco krásného v duchovním životě, často jsme měli odvahu měnit svět, hlásat tuto radostnou zvěst všem, ale časem to z nás vyprchalo. Někdy se nám zdá, že bychom dokázali milovat všechny, ale bez síly Ducha Svatého to nejde. Proto znovu a znovu prosíme o sílu a odvahu Ducha Svatého.

Dalším velkým darem Ducha Svatého, který nám dává, je pokoj. „Když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.“ (Jan 20, 19-20). Ježíš přišel, aby svým učedníkům i nám přinesl pokoj, abychom tento pokoj dokázali šířit, protože tento svět potřebuje pokoj. Ježíš říká: „Svůj pokoj vám dávám.“ Odkud plyne pokoj, který nám Ježíš zanechává. Je to pokoj, který vychází z jeho tichého a milujícího srdce, ve kterém žije důvěra. Člověk nemůže dávat pokoj druhým, pokud ho nemá sám v sobě. Protože Ježíš ví, že sami nejsme schopni si udržet pokoj, že potřebujeme pomoc, že potřebujeme dar pokoje. Pokoj, který je našim úkolem, je především Božím darem. Ježíš říká: „Svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám.“ Co je ten pokoj, který svět nezná? Tímto pokojem je Duch Svatý, samotný Ježíšův Duch. Je to Boží přítomnost v nás, je to Boží „moc pokoje“. Je to Duch, kdo odzbrojuje srdce a naplňuje je klidem. Duch Svatý je ten, kdo rozpouští zatvrzelost a hasí pokušení útočit na druhé; je ten, kdo nám připomíná, že vedle nás jsou bratři a sestry a nikoliv překážky a protivníci. Je to on, kdo nám dává sílu odpustit, začít znovu, protože vlastními silami to nedokážeme. Tento svět je plný nepokoje, neklidu, nezdravé kritiky, nenávisti, rozdělení a neodpuštění. Věříme více špatným a katastrofickým zprávám, než dobrým zprávám. Proto potřebujeme prosit o sílu Ducha Svatého, aby nás naplnil svým pokojem, abychom byli schopni se modlit za vládu a za politiky, aby dokázali moudře rozhodovat. Abychom byli spokojeni s tím, co máme, a neustále děkovali za to Bohu. Apoštol Petr nás vybízí: „Všichni buďte jedné mysli, soucitní, plní bratrské lásky, milosrdní a pokorní, neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, naopak žehnejte; vždyť jste byli povoláni k tomu, abyste se stali dědici požehnání.“ (1Pt 3, 8-9). A právě jenom s Duchem Svatým se stáváme dědici požehnání, muži a ženami pokoje.

Žádný hřích, žádné selhání ani zášť by nás neměly odradit od toho, abychom vytrvale prosili o dar Ducha Svatého, který nám dává pokoj. Čím neklidnější je naše srdce a čím víc v sobě cítíme nervozitu, netrpělivost, hněv, tím více musíme prosit Pána o dar Ducha pokoje. Učme se každý den říkat: „**Pane, dej mi svůj pokoj, dej mi Ducha Svatého.**“ Je to krásná modlitba. Prosme o to také pro ty, kteří žijí vedle nás, za ty, které denně potkáváme, a pro ty, kteří jsou vůdci národů, aby spravedlivě a moudře vládli a přinášeli pokoj všem lidem.

Denně čtěme Boží slovo, tam budeme vždy nacházet cestu, jak žít. „Mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů. Buďte jedni k druhým pohostinní a nestěžujte si na to! Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci Boží milosti v její rozmanitosti.“ (1Pt 4, 8-10)

Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná. (Jak 1, 26)

Ne to, co vchází do úst, znesvěcuje člověka, ale co z úst vychází, to člověka znesvěcuje. To však, co z úst vychází, jde ze srdce, a to člověka znesvěcuje. (Mt 15, 11.18)

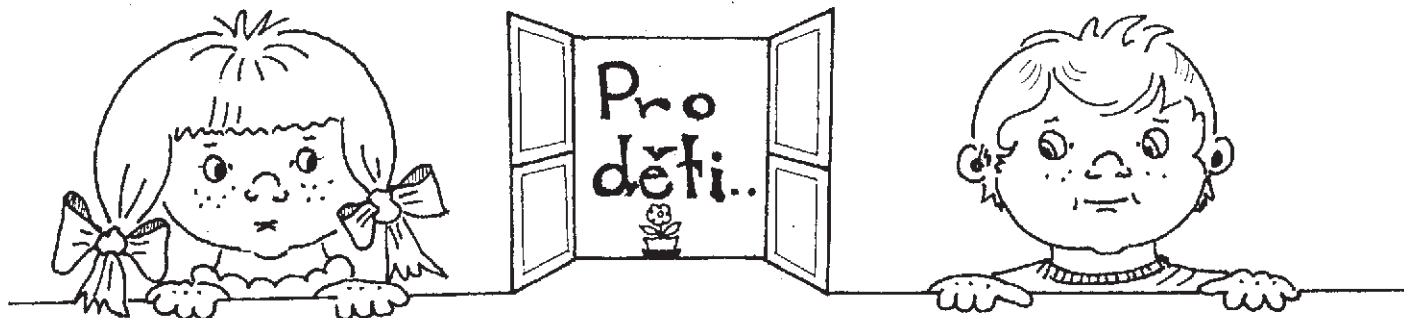
Usilujme o pravou zbožnost. Prosme o dar pravé zbožnosti, kterou dává Duch Svatý. V našich ústech máme život i smrt. Požehnání i zlořečení a tak to být nemá, proto denně prosme:

Hospodine, postav stráž k mým ústům, přede dveře mých rtů hlídku, nedej, aby se mé srdce přiklonilo ke zlu, ať se nedopustím svévolnosti. Žalm 141, 3-4

Přeji požehnané Letnice a denně prosme, aby náš život vedl Duch Svatý.

L. D.

Bůh tvoří jen originály a každý z nich má neuvěřitelnou cenu.

SKŘIVAN A ŽELVA

Za starých časů měl jeden král kolem svého paláce obrovskou zahradu, ve které žily velké želvy. V královské zahradě se jim velmi dobře dařilo.

Jednou do zahrady zalétl skřivan. Želvám připadal tak okouzlující, že ho zahrnuly obdivem. Skřivana to dojalo a na poděkování jim ze svého repertoáru vybral a zazpíval tu nejsladší a nejjiskrnější píseň. Pomalé želvy byly u vytržení a nešetřily potleskem. "Požádáme ho, aby tu zůstal a žil s námi," navrhla jedna želva.

Při západu slunce, když unavený ptáček slétl dolů, oslovila ho jedna

vychytralá želva: "Drahý skřiváčku, víš, že pro nás, želvy, jsi jako syn? Co kdybys zůstal s námi a zanechal létání? Na světě je plno důležitých činností a mezi ně patří i chození. Neměl by sis ho odpírat."

"Asi to tak bude, když to říkáš," odpověděl skřivan. "Jenomže já jsem pták a nemůžu žít jinak než ostatní ptáci. Ten, kdo má křídla, chce vylétnout do výšky, létat za světlem!" "Ale létání tak unavuje! Všichni živočichové kromě vás ptáků si nepřejí nic jiného než odpočívat a mít plné břicho. Apak, nezapomínáš na sokoly a lovce?"

Skřivan se zamyslel a nakonec odvětil: "Myslím, že máš pravdu. Ale co bych měl udělat, abych zůstal pořád tady s vámi?" Želva byla spokojená, že se jí podařilo skřivana přesvědčit, a poradila mu, aby si každý den vytrhl z křídla jedno péro. "Postupně pro tebe bude létání stále obtížnější a nakonec přestaneš létat, ani si toho nevšimneš. Pak tady budeš žít spolu s námi v naší zahradě, budeš pít chladnou vodu a jíst ovoce a zeleninu, které nám lidé přinášejí každý den. Budeme šťastní, beze strachu a bez starostí!"

Od toho dne si skřivan každý den vytrhával každé ráno jedno pírko, až nakonec měl křídla úplně oškubaná. Teď už nemohl vzlétnout, ale odměnou mu bylo, že žil v klidu a stále dostával dobré jídlo. Skřivan poskakoval po zemi a zobal jako kuře, tloustl a bavil se tím, že si hrál se želvami. Byl konec jeho odvážným letům k slunci, jeho kroužení ve výškách, provázenému trylky, jak to umějí všichni skřivani. Už si nevymýšlel nové písně, jeho kamarádkám se stejně líbily ty staré. Jednoho dne se v zahradě objevila hladová lasička. Když viděla tlustého skřivana, který poskakoval mezi želvami, nevěřila svým očím. Připravila se, že se ne něj vrhne. Všechny želvy se ustrašeně schovaly do svých krunýřů. "Pomozte mi," křičel ustrašený skřivan. "Lasička je, kamaráde, mrštná, je daleko pohyblivější než my. A má ostré zuby! Nemůžeme ti pomoci," odpověděly všechny želvy skoro současně.

"Dobře mi tak," povzdechl si skřivan. "Byl jsem pyšný a pochvaly se mi tak zalíbily, že jsem ze sebe udělal něco jako želvu a zbavil se toho jediného, co mě mohlo chránit, svých křídel!" Schoval si hlavu pod holé křídélko a smířil se se svým osudem.

Bruno Ferrero Ptačí zpěv pro duši.

CO VÍME O PAPEŽI LVOVI XIV.?

Dne 8. května 2025 byl zvolen nový papež. Co o tomto nástupci apoštola Petra víme? Písmena u správných odpovědí dají tajenku. Je to pozdrav, který papež řekl na balkoně baziliky sv. Petra těsně po svém zvolení.

1. Papež Lev pochází z
SL – Venezuely
BŮ – USA
ON – Itálie	6. Je členem řeholního
společenství
VA – františkánů
ÁS – augustiniánů
PŘ – jezuitů
2. Jeho papežské heslo zní:
HM – V jednom (Kristu) jsme
jedno.
AV – Slitoval se a vyvolil si jej
NĚ – Celý tvůj.	7. Dlouho působil jako misionář
a biskup v
EK – Jihoafrické republice
VŠ – Peru
AT – Chile
3. Jeho občanské jméno je:
ŽD – Jorge Mario Bergoglio
KE – Joseph Ratzinger
IL – Robert Francis Prevost	8. Papež Lev XIV. je v historii
katolické církve
KÁ – 197. papežem
OP – 457. papežem
ECH – 267. papežem
4. Papež Lev se narodil v roce
YC – 1936
UJ – 1955
KV – 1975	9. V jeho erbů najdeme:
NY – lilii a hořící srdce
PU – pokladnici
ET – holubici a vinnou révu
5. Předchůdcem papeže Lva
byl papež
ŠE – Jan Pavel II.
KY – Benedikt XVI.
EV – František	

(c) poradnikrodziny.pl

TAJENKA:

„Pokoř vám.“

© Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum

Hodnota života se neměří jeho délkou, ale tím, jak byl naplněn.

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Sedí bača před salaš, přijdou turisti a ptají se: "Bačo, sýr máš?" "Mám, ale nedám." "Hmm, bačo, a podmásli máš?" "Mám, ale nedám." "Bačo, a co mléko, máš?" "Mám ale nedám." Turisti se zklamaně otočí a jdou ze svahu dolů do vsi. Když jsou už skoro dole, objeví se nad nimi ve stráni bača a volá: "Vraťte sa, vraťte sa!" Turisti se radují, že si to bača přece jenom rozmyslel, a drápají se zase svahem nahoru. Když dojdou před salaš, sedí tam bača, vyndá fajfku z huby a pravi: "Aj tvaroh mám, ale nedám!"

Jde lev a potká želvu a zeptá se: "Kdo je pánem zvířat?" "No přece ty, lve," odpoví se strachem želva. Lev jde dál a potká supu: "Hej, ptáku, kdo je pánem zvířat?" "Ty, lve," odpoví sup. Lev jde dál a ptá se i dalších zvířat a všechna mu odpoví stejně. Až najednou se zeptá slona: "Hej, ty ušatej a nosatej, kdo je pánem zvířat?" Slon se naštve, chytne lva chobotem, strašně ho omlátí o zem a pustí... Lev po pěti minutách vstane a říká: "No nemusíš se hned tak rozčilovat, když něco nevíš."

Žena: "Pivo máš?" Muž: "Mám." Žena: "Pro mě i pro sebe?" Muž: "Pro mě i pro sebe..."

Pepíček přijde ze školy a povídá: "Máme strašně těžký úkol." Táta: "A jaký?" Pepíček: "Máme zjistit, jestli je dál Měsíc nebo Brno?" Táta: "Pojď k oknu, co vidíš?" Pepíček: "Měsíc." Táta: "A vidíš tu někde Brno?"

Víte, proč se ženám tolik líbí vojáci? Protože umějí vařit, uklízet, mají dobré zdraví, ale co je nejdůležitější: umějí poslouchat rozkazy!

Mladý začínající umělec se radil s věhlasným malířem. "Už dost dlouho maluji, ale jaksi nemohu se svými obrazy prorazit. Zároveň píši také eseje a povídky. Myslíte, mistře, že bych měl raději pokračovat ve spisovatelské dráze?" "Já si myslím," povídá věhlasný umělec, "že byste měl raději psát." "Vy jste četl nějakou z mých povídek?" ptá se radostně mladík. "To ne, ale viděl jsem některé vaše obrazy."

Katolický kněz a evangelický pastor vedou mezikonfesní rozhovor. Dostali se do slepé uličky a nevěděli, jak dál. Katolický farář to ukončí slovy: "Přestaňme se dohadovat! Nakonec přece oba pracujeme pro téhož Pána. Vy vaším způsobem a já tím Jeho..."

internetový zdroj

BABIČKA A VNUK

Jednou večer si babička s vnukem povídala o současném životě. Najednou se vnuk zeptá babičky: "Babi, kolik je ti vlastně let?" Babička se zamyslí, pak si přitáhne vnučka k sobě a začne mu odpovídat: "No, než bych ti měla říct roky, raději se ti to pokusím vysvětlit. Tak poslouchej... Narodila jsem se před televizí, kopírkou, kontaktními čočkami, antikoncepčními pilulkami. Nebyly policejní radary, kreditní karty, laserové paprsky. Ještě nevynalezli klimatizaci ani sušičky. Nelétala trysková letadla. Vdala jsem se za tvého dědečka, žili jsme spolu, v každé rodině byla maminka a táta. Muži ještě nenosili náušnice. Narodila jsem se před počítači, paralelním studiem a skupinovou terapií. Lidé nechodili na preventivní prohlídky, nýbrž lékař dle potřeby posílal na krev a moč. Dokud mi nebylo osmnáct let, oslovovala jsem každého muže "Pane" a ženu "Paní" nebo "Slečno".

Když v té době žena nastoupila do tramvaje nebo do autobusu, děti a mladí lidé se snažili, aby jí uvolnili místo. A pokud byla těhotná, doprovázeli ji k sedadlu. Na schodech se ženám přenechávala strana u zábradlí, nastupovaly do výtahu jako první. Muži nikdy nezdravili ženu, aniž by přitom nevstali, pokud v okamžiku, kdy vstoupila, seděli. V té době vstávali od stolu pokaždé, když vstala žena, i kdyby to bylo pouze na okamžik. Muži ženám otevírali dveře a pomáhali při odkládání kabátů. Dívky znamenaly pro svou rodinu čest. Učili nás rozlišovat dobré a špatné. Vážný vztah někdy znamenal, že máme dobré vztahy s našimi bratry a sestrami a dalšími vzdálenými a blízkými příbuznými a přáteli. Neznali jsme bezdrátové telefony, nemluvě o mobilech. Neposlouchali jsme stereo nahrávky, FM rádio, CD, DVD, a neměli jsme elektronické psací stroje, počítače, notebooky. Slovo notebook znamenalo sešit. Hodinky jsme natahovali každý den. Nic nebylo digitální, ani hodinky, domácí spotřebiče neměly světelné displeje. Když už mluvíme o strojích, nebyly ani bankomaty, mikrovlnné trouby, budíky s rádiem. Nemluvě o videorekordérech a videokamerách apod. Neexistovaly digitální ani barevné fotografie, jen černobílé, a na jejich vyvolání se čekalo nejméně tři dny. Made in Korea či vyrobeno v Číně nebo v Thajsku tady neexistovalo. Neslyšeli jsme o pizze, McDonaldu nebo o instantní kávě. V obchodě bylo možné koupit něco za 25 až 50 haléřů. V mé době byla tráva něco, co jsme kosili, ne kouřili! Tak chlapče, a teď mi řekni, kolik si myslíš, že mi je let?" "Ale, babi... to přece není možné, aby ti bylo víc než dvě stě?" odpověděl vnuk. "Ale ne, miláčku," odpověděla babička s úsměvem, "je mi pouze třiasedmdesát."

Tohle je pravda pravdoucí a já jsem sice trochu smutná, ale i dost pyšná na to, co jsem se musela naučit a zvládnout. I když neovládám z nových technologií všechno, stále se vyptávám těch mladých, kteří se mnou někdy chtějí mít trpělivost. Ale já, na rozdíl od nich, umím věci, které se oni už nikdy nenaučí...

internetový zdroj

Kdo se stará o Boha, o toho se Bůh postará.

Postní almužna 2025 – poděkování

napomoci Postní almužna.

Svémi příspěvky jste také letos v Postní almužně nashromáždili tolik potřebnou finanční pomoc pro konkrétní občany, kteří se ocitli ne vlastním zaviněním v nepříznivé sociální situaci. Za tuto pomoc vám všem patří velké poděkování.

Charita ve spolupráci s farností Vaše návrhy posoudí a zajistí realizaci pomocí takto získaných prostředků.

Děkujeme, že pomáháte s námi.

POSTNÍ ALMUŽNA

Farnost	Rok 2024 Kč	Rok 2025 Kč	Farnost patří do děkanátu
Slavičín	20 844	19 808	Valašské Klobouky
Štítná n. Vláří	21 300	25 310	Valašské Klobouky
Újezd	13 337	14 818	Valašské Klobouky
Vlachovice	14 534	13 377	Valašské Klobouky

Duchovní cesta

Pan profesor na univerzitě položil svým studentům otázku: "Je všechno, co existuje, stvořené Bohem?" Jeden ze studentů nesměle odpověděl: "Ano, je to stvořené Bohem." "Stvořil Bůh všechno?" ptal se dál profesor. "Ano, Pane," odpověděl student. Profesor pak pokračoval: "Jestli Bůh stvořil všechno, znamená to, že Bůh stvořil i zlo, které existuje. A díky tomuto principu naše činnost určuje nás samotné. Bůh je tedy zlo." Když toto student vyslechl, ztichl. Profesor byl sám se sebou spokojený. Najednou zvedl ruku jiný student. "Pane profesore, mohu vám položit otázku?" "Samozřejmě," odpověděl profesor. Student se postavil a zeptal se: "Existuje chlad?" "Co je to za otázku, samozřejmě, že ano, tobě nikdy nebylo chladno?" Studenti se zasmáli otázce spolužáka, ale ten pokračoval: "Ve skutečnosti, pane, chlad neexistuje, v souladu se zákony fyziky je chlad pouze nepřítomnost tepla. Člověka a předměty můžeme popsat a určit jejich energii na základě přítomnosti nebo tvorby tepla, ale nikdy ne na základě přítomnosti nebo tvorby chladu. Chlad nemá svoji jednotku, kterou ho můžeme měřit. Slovo chlad jsme si vytvořili my lidé, abychom mohli popsat to, co cítíme v nepřítomnosti tepla." Student pokračoval: "Pane profesore, existuje tma?" "Samozřejmě, že existuje," odpověděl profesor. "Znovu nemáte pravdu, tma neexistuje. Ve skutečnosti je tma jen díky tomu, že není přítomno světlo. Můžeme zkoumat světlo, ale ne tmu. Světlo se dá rozložit. Můžeme zkoumat paprsek za paprskem, ale tma se změřit nedá. Tma nemá svoji jednotku, ve které bychom ji mohli měřit. Tma je jen pojem, který si vytvořili lidé, aby pojmenovali nepřítomnost světla." Následně se mladík zeptal: "Pane, existuje zlo?" Tentokrát profesor nejistě odpověděl: "Samozřejmě, vidíme to každý den, brutalita ve vztazích mezi lidmi, trestné činy, násilí, všechno toto není nic jiného, než projev zla." Na to student odpověděl: "Zlo neexistuje, pane. Zlo je jen nepřítomnost dobra, tedy Boha. Zlo je výsledek nepřítomnosti lásky v srdci člověka. Zlo přichází tak, jako když přichází tma, nebo chlad – tedy v nepřítomnosti světla, tepla a lásky." Profesor si sedl. Ten student byl mladý Albert Einstein.

z webu

Lidé, které možná znáte

12 RAD JAK VYCHOVAT ZLOČINCE

„Jeruzalémské žen, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi; přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: ‚Blahoslavené neplodné, životy, které nerodily, a prsy, které nekojily!‘ Tehdy lidé začnou říkat horám: ‚Padněte na nás!‘ a pahrbkům: ‚Přikryjte nás!‘ Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!“

(Lk 23, 28-31)

1. Dávejte dítěti od malička vše, co chce. Tak vyroste v přesvědčení, že má právo na vše na světě.
2. Když dítě říká škaredá slova, smějte se tomu, bude si myslet, že správný chlap má takto mluvit.
3. Nesnažte se o žádnou náboženskou a mravní výchovu. Říkejte, že až vyroste, sám si vybere, čemu chce věřit. Vybere si, až se tomu budete divit.
4. Nikdy mu nic nezakazujte. Až bude později zatčen za krádež automobilu, bude přesvědčený, že mu společnost ubližuje.
5. Starostlivě po něm uklízejte věci, které nechává jen tak povalovat. Tak v něm vychováte jistotu, že zodpovědnost za vše je jen na druhých.
6. Nechte ho číst vše, co jen chce. Příbory a talíř mu umyjete, ale za duchovní stravu mu necháte všelijaké odpadky.
7. Hádejte se před dětmi. Vyrastou v přesvědčení, že oni za nic nemohou, za vše mohou ti okolo.
8. Peněz mu dejte, kolik jen bude chtít. Ať si nemusí vydělávat. Chcete přece, aby vaše dítě mělo lepší život, než jste ho měli vy. Až mu jednou peníze budou chybět, půjde si je vzít s pistolí v ruce.
9. Obskakujte ho stále a plňte všechna jeho přání: v oblečení, hračkách, pohodlí. Vychováte sobce, neschopného se kvůli druhému v čemkoli omezit. Zajistíte mu tak, že se jeho manželství brzy rozpadne.
10. Vždy ho proti všem obhajujte. Učitelé jsou proti němu zaujatí, spolužáci mu ubližují. Naučí se svou chybu nevidět a neuznat. Postaráte se tak, že s ním nikdo nevydrží v práci ani doma.
11. Až z vašeho dítěte bude darebák, rychle začněte prohlašovat, že si od malička v ničem nedal říct.
12. Připravte se na těžký a bolestný život, vaše děti se vám o něj spolehlivě postarají.

MODLITBA RODIČŮ

Nebeský Otče, svěřil jsi nám děti, abychom je vychovali k tvé oslavě a pro jejich věčné štěstí. Stvořil jsi je k svému obrazu a křtem jsi je přijal za své. Jsou to tvoje děti a mají tvými i zůstat. Jsou to zároveň i naše děti, po nás zdědily své vlohy a sklony. Prosíme, Pane, zehnej jim. Ochraňuj je v nebezpečích života a v pokušeních. Uchověj jim pravou víru. Dej jim dobré kamarády a upřímné přátele. Osvět' je při volbě povolání, aby tě mohli oslavit spoluprací na tvém stvořitelském díle. Nám pak, nebeský Otče, pomoz, abychom je vedli k tobě s cílevědomou důsledností a se srdečnou dobrotou. Dej nám, abychom se na nich dočkali radosti. Kéž ti můžeme jednou říci: Zde jsou děti, které jsi nám svěřil.

Svatá Maria, Matko Boží, ujmí se našich dětí. Vždyť jsi také jejich Matka. Buď jim, Královno andělů, spolu s jejich anděly strážnými, stálou ochránkyní a veď je po cestách života do království věčného radování, kde se i my s nimi toužíme shledat znovu a navždycky.

Amen.

Práce nám nemá bránit v modlitbě, ale ani modlitba v práci.

Křty

Duben

Eliška Kostková
Adéla Měrková

Květen

Viktor Janáček
Tereza Anna Florešová
Diana Karla Starobová
František Miklas
Patrik Pešek
Eliana Zemánková
Sabina Ševčíková
Benjamin Strnad

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

- 7.6. - 13.6. Hlavicová, Cvešperová, Florešová, Kovaříková,
Pfeiferová, Novotná J.
14.6. - 20.6. Kozáčková, Hudková, Dulíková, Ševčíková,
Žáková, Štulířová, Bartošová
21.6. - 27.6. Bohuslavice
28.6. - 4.7. Hrádek 3
5.7. - 11.7. Rokytice
12.7. - 18.7. Chovančíková, Machů, Humpolová st.,
Studenková, Adámková
19.7. - 25.7. Rudimov
26.7. - 1.8. Petrůvka,
2.8. - 8.8. Zupková, Fojtíková I., Raková, Durdáková,
Štěpančíková, Šimoníková, Koudelová
9.8. - 15.8. Gbelcová, Goňová, Hošíková, Urbaníková
16.8. - 22.8. Bublanová, Kozubíková, Švachová, Dufková,
Daňhelová, Fojtíková M.
23.8. - 29.8. Fojtů A., Manová M., Uberalová M., Borová J.,
Juříková B., Hlavicová M.
30.8. - 5.9. Hrádek 1
6.9. - 12.9. Hrádek 2
13.9. - 19.9. Hnilová, Bothová, Zvoníčková, Kotásková,
Koncerová, Frolová, Vyorálková
20.9. - 26.9. Mňáčková, Cvešperová, Hlavicová R.,
Koudelová T., Koudelová E., Argalášová,

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

Řešení ze strany 7: BŮH MILUJE VÁS VŠECHNY

- 9.6. Panna Maria, Matka církve (Jan 19, 25-34)
12.6. Svátek Ježíše Krista, nevyššího a věčného kněze
(Jan 17, 1-2.9.14-26)
13.6. sv. Antonín z Padovy (Mt 5, 27-32)
15.6. **Slavnost Nejsvětější Trojice/ sv. Vít** (Jan 16, 12-15)
19.6. Slavnost Těla a Krve Páně (Lk 9, 11b-17)
22.6. **12. neděle v mezidobí** (Lk 9, 18-24)
24.6. **Slavnost Narození Jana Křtitele** (Lk 1, 57-66.80)
27.6. **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova** (Lk 15, 3-7)
28.6. Neposkvrněné Srdce Panny Marie (Lk 2, 41-51)
29.6. **13. neděle v mezidobí** (Mt 16, 13-19)
Slavnost sv. Petra a Pavla
3.7. Svátek sv. Tomáše (Jan 20, 24-29)
4.7. sv. Prokop (Mt 9, 9-13)
5.5. **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje** (Lk 10, 1-9)
6.5. **14. neděle v mezidobí/ sv. Marie Goretti**
(Lk 10, 1-12.17-20)

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ

– největšího daru, který Kristus svěřil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám:**

Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem.
(Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin
nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátoost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : 739 245 911

Mons.P. Marian Dej (soukromé): 731 919 369

E-mail: faslavicin@ado.cz

Web: www.faslavicin.cz

PRÁVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ 18.00 hodin

ÚT, ČT, SO 7.00 hodin

viz: www.faslavicin.cz

- 11.7. Svátek sv. Benedikta (Mt 19, 27-29)
12.7. sv. manželé Ludvík a Zélie Martinovi (Mt 10, 24-33)
13.7. **15. neděle v mezidobí** (Lk 10, 25-37)
16.7. Panna Maria Karmelská (Mt 11, 25-27)
20.7. **16. neděle v mezidobí** (Lk 10, 38-42)
22.7. Svátek sv. Marie Magdalské (Jan 20, 1.11-18)
23.7. Svátek sv. Brigity (Jan 15, 1-8)
24.7. sv. Šarbel (Mt 13, 10-17)
25.7. Svátek sv. Jakuba Staršího (Mt 20, 20-28)
26.7. sv. Jáchym a Anna (Mt 13, 24-30)
27.7. **17. neděle v mezidobí** (Lk 11, 1-13)
31.7. sv. Ignác z Loyoly (Mt 13, 47-53)
3.8. **18. neděle v mezidobí** (Lk 12, 13-21)
4.8. sv. Jan Maria Vianney (Mt 14, 13-21)
6.8. Svátek Proměnění Páně (Lk 9, 28b-36)
8.8. sv. Dominik (Mt 16, 24-28)
9.8. sv. Terezie Benedikta od Kříže (Lk 9, 23-26)
10.8. **19. neděle v mezidobí** (Lk 12, 32-48)
12.8. sv. Jana Františka de Chantal (Mt 18, 1-5.10.12-14)
14.8. sv. Maxmilián Maria Kolbe (Mt 18, 21-19.1)
15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie (Lk 1, 39-56)
17.8. **20. neděle v mezidobí** (Lk 12, 49-53)
22.8. Panna Maria Královna (Mt 22, 34-40)
24.8. **21. neděle v mezidobí** (Lk 13, 22-30)
28.8. sv. Augustin (Mt 24, 42-51)
31.8. **22. neděle v mezidobí** (Lk 14, 1.7-14)
5.9. sv. Terezie z Kalkaty (Lk 5, 33-39)
7.9. **23. neděle v mezidobí** (Lk 14, 25-33)
8.9. Svátek Narození Panny Marie (Mt 1, 1-16.18-23)
12.9. Jméno Panny Marie (Lk 6, 39-42)
14.9. **Svátek Povýšení svatého Kříže** (Jan 3, 13-17)
15.9. Panna Maria Bolestná (Lk 2, 33-35)
16.9. sv. Ludmila (Lk 7, 11-17)
21.9. **25. neděle v mezidobí/ sv. Matouš** (Lk 16, 1-13)
26.9. sv. Kosma a Damián (Lk 9, 18-22)
27.9. sv. Vincenc z Pauly (Mt 16, 24-27)
28.9. **Slavnost sv. Václava** (Mt 16, 24-27)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 300 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v přední kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde 28.9.2025 na Slavnost svatého Václava. Uzávěrka bude v neděli 14.9.2025. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!